

komst, die hulp, een handreiking of reisgeld vragen³). Bonifacius, en na zijn dood in 1562 zijn erfgenaam Basilius tot diens dood in 1584 hebben zich getrouw van hun taak gekweten⁴). In de befaamde Amerbach-Korrespondenz⁵), een van de schatten die de Bibliothek der Universität Basel bewaart, bevinden zich beider Rechnungsbücher waarin zij de inkomsten en uitgaven bijhielden. Vaak voegden ze bij zo'n post een aantekening betreffende de omstandigheden die tot een uitkering of de weigering daarvan hadden geleid: een rijke historische bron!

De notitie bij een post uit het jaar 1566 wordt hier voor het eerst gepubliceerd. Tevens wordt een vertaling gegeven met een enkele verklaring (zie bijlagen I en II, p. 324, 325.

Huizinga heeft zich destijds verbaasd 'dat niet een talrijk nakroost van neven zich op de verwantschap met den grooten Erasmus heeft beroemd', en hij vroeg zich af 'of men moet aannemen dat de geheele familie in de eerstvolgende generaties is uitgestorven'⁶). Hier komt onverwacht een drietal verwanten uit de nevels der geschiedenis tevoorschijn. Om er even later weer in te verdwijnen! Rotterdam bezit geen document dat bewijst dat deze brief op het raadhuis is geschreven en gezegeld: de resoluties der vroedschap ontbreken en in het bandje met copieën van uitgaande missives 1564/1570 vindt men deze tekst niet. Ook in Basel viel voorlopig niets te vinden. Zo dient deze notitie van Basilius Amerbach geheel op zichzelf bezien te worden. Bedrog of geen bedrog, dat is het probleem!

Basilius had een Latijnse tekst voor zich, waaruit hij de gegevens van de 'bevolkingsadministratie' nauwkeurig overnam: de moeder van de vrouw (nog in leven, stond erbij) en Erasmus waren kinderen van twee broers, Erhardus (Gerardus) en Theobaldus, 'Eliae filii', zoons van Elias. Inderdaad had Erasmus een oom Theobaldus. In brief 76, uit 1498, lezen we hoe Erasmus zijn dank betuigt aan magister Martinus, wellicht arts van het klooster Steyn en wonend in Gouda, voor zijn loftuigen: die hebben oom ertoe gebracht om zijn neef, die naar Brussel zou reizen, een tweede jas te schenken, er in zijn bezorgdheid voor zorgend dat die voor neeflief onderweg geen zware last zou betekenen - een hele dunne dus⁷). Deze brief is pas in 1607 door Merula in het bijwerk bij het CV gepubliceerd. Maar hij was ongetwijfeld eerder in Holland bekend, naar alle waarschijnlijkheid behoort hij tot de collectie van brieven die Erasmus in 1505/1506 aan een Goudse relatie, Francis-